

Άρθρο του Γ. Τσιάκαλου

Η οικονομική κρίση και η πανδημία αλλοίωσαν τις κοινωνικές σχέσεις και αύξησαν το αίσθημα αν-ασφάλειας στους πολί-τες. ...

Η οικονομική κρίση στη χώ ρα μας ως απόρροια του υψηλού δανεισμού και του διψήφιου αριθμού ελλείμματος της χώ ρας ανέτρεψε τον οικογενειακό προγραμματισμό των Ελλήνων αλλά και την άποψη ότι όλα στη ζωή είναι δεδομένα. Ξαφνικά οι Έλληνες πολίτες ήρθαν αντιμέτωποι με μισθολογικές μειώ σεις, συνεπώ ς με αύξηση των οικονομικώ ν τους υποχρεώ σεων και κατ' επέκταση με καθημερινές στερήσεις για να μπορέσουν να ξεπεράσουν τις συνέπειες της κρίσης στη χώ ρα. Η προσαρμογή δεν ήταν εύκολη καθώ ς περιλάμβανε δυσβάσταχτους όρους που προέβλεπαν τα μνημόνια και την εφαρμογή αυτώ ν των όρων στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα. Περάσαμε δύσκολα με πολλές στερήσεις και είπαμε ποτέ ξανά.. Τον Αύγουστο του 2018 με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αφήσαμε πίσω μας τα μνημόνια και χαράξαμε μια νέα πορεία την οποία τάραξε κοινωνικά και

οικονομικά η πανδημία. Πέρα από τις ανθρώ πινες απώ λειες που ήταν το μεγάλο πλήγμα της πανδημίας η κοινωνία μας ήρθε αντιμέτωπη με τη διαχείριση της στην καθημερινότητα, με ότι αυτό συνεπάγεται. Στη δυστυχία των οικογενειώ ν που έχασαν τους δικούς τους ανθρώ πους προστέθηκαν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, το κλείσιμο μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η μείωση του εισοδήματος στον ιδιωτικό τομέα, η αύξηση των ανέργων, αλλά και η αύξηση του δείκτη των ανθρώ πων που ζουν στα όρια της φτώ χειας. Οι δείκτες της ανεργίας και του πληθωρισμού (11% τον Οκτώ βριο) είναι αμείλικτοι καθώ ς γνωρίζουμε όλοι μας ότι εκτός από τη δηλωμένη ανεργία υπάρχει και η αδήλωτη αλλά και η μερική απασχόληση που είναι η νέα μορφή εργασιακώ ν σχέσεων την τελευταία δεκαετία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην αδυναμία του μέσου όρου των οικογενειώ ν να ανταπεξέλθουν οικονομικά, ως απόρροια της πανδημίας, πρέπει να προστεθεί και η έλλειψη σχεδιασμού του κράτους για την αντιμετώ πιση του δημογραφικού προβλήματος ,της ενίσχυσης των νέων ζευγαριώ ν αλλά και της αντιμετώ πισης της ανεργίας των νέων. Το αίσθημα ανασφάλειας σήμερα έχει αυξηθεί γιατί οι προοπτικές για τη νέα γενιά σε σχέση με την εργασιακή τους αποκατάσταση δεν είναι κατ' ανάγκη ευοίωνες. Η χώ ρα χρειάζεται κατεπειγόντως ένα νέο στρατηγικό μοντέλο ανάπτυξης στο οποίο θα πρέπει να μπουν οι άμεσες προτεραιότητες για την επόμενη μέρα. Αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν σε πρώ τη φάση ρυθμίσεις χρεώ ν για όλους τους πολίτες που επλήγησαν από την πανδημία και ένα κράτος που θα δείχνει την ευαισθησία του στα χαμηλά εισοδηματικά στρώ ματα. Η εφαρμογή πολιτικώ ν που «στραγγαλίζουν» οικονομικά τους πολίτες και που αυξάνουν τα έσοδα του κράτους δεν μπορούν να εφαρμοστούν και να έχουν αποτέλεσμα σε μια κοινωνία που είναι ήδη λαβωμένη από μια πολυετή οικονομική κρίση και μια πανδημία που έχει νωπές ακόμα τις αναμνήσεις για τις συνέπειες που άφησε πίσω... Απέναντι στους αριθμούς βρίσκεται πάντοτε ο άνθρωπος και η επιβίωσή του και αυτό έχει μεγαλύτερη σημασία από τα έσοδα του κράτους και την όποια αριθμητική λογική. Γι' αυτό χρειάζεται κατεπειγόντως η χάραξη μιας άλλης πολιτικής που θα δώ σει διέξοδο στα λαϊκά στρώ ματα, στους ανθρώ πους του μόχθου που τόσο ταλαιπωρήθηκαν και ταλαιπωρούνται από την οικονομική κρίση και την πανδημία τα τελευταία χρόνια. Παράλληλα πρέπει να υπάρξει περαιτέρω αύξηση του κατώ τατου μισθού αντίστοιχου με τη νέα οικονομική πραγματικότητα όπως αυτή διαμορφώ νεται με τη νέα κρίση που βιώ νει η Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει σχέση με την ενέργεια και τις τιμές στο πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και το ηλεκτρικό ρεύμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ- ΠΣ θα είναι ο εγγυητής της Νέας Αρχής που έχει ανάγκη ο τόπος, με ένα κοστολογημένο πρόγραμμα κι ένα εναλλακτικό μοντέλο διακυβέρνησης της χώ ρας.